

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczak

po rozpoznaniu na rozprawie 16.04.2018r., 24.07.2018r., 08.11.2018r., 31.01.2019r., 11.04.2019r., 22.06.2020r. sprawy:

1/ E. T. córki T. i M. z domu J., urodzonej (...) w P.

oskarżonej o to, że :

I. w dniu 16 września 2016r. na imprezie z okazji 50- lecia (...) Oddział w P., w W. kopnęła dwukrotnie J. S. (1) w pośladek i udo po lewej stronie oraz pchnęła ją, na skutek czego pokrzywdzona upadła na podłogę z podwinętą lewą stopą, czego konsekwencją było spowodowanie u J. S. (1) obrażeń w postaci obrzęku palucha lewego, podbiegnięcia krwawego barwy sinej na powierzchni podeszwy palucha i jego części przyśrodkowej, bólowego zniesienia ruchów zginania w stawie m. palczkowym palucha, na tylnej powierzchni uda lewego w połowie długości podłużnego kształtu podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej, na lewym pośladku w części zewnętrznej podbiegnięcia krwawego barwy sino- wiśniowej, na powierzchni przednio- bocznej ramienia prawego w 1/3 górnej podbiegnięcia krwawego barwy sinawej, na przednio – przyśrodkowej powierzchni ramienia lewego w 1/2 długości podbiegnięcia krwawego barwy sino- wiśniowej palucha lewego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonej trwające nie dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

II. w tym samym miejscu i czasie znieważyła przy świadkach J. S. (1) słowami powszechnie uznanymi za obelżywe tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k.

sprawy z oskarżenia wzajemnego

2/J. S. (1) córki Z. i W. z domu C., urodzonego (...) w P.

oskarżonej o to, że :

I. w dniu 16 września 2016r. w P. woj. (...) podczas imprezy zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...) Oddział w P. w W. podczas zabawy tanecznej znajdując się za plecami E. T. chwyciła ją za ramiona i z dużą siłą kopnęła w łydkę prawej nogi, co spowodowało u pokrzywdzonej silny ból i skutkowało obrzękiem i podbiegnięciem krwawym barwy sinej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonej trwające nie dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

II. w dniu 16 września 2016r. w P. woj. (...) podczas imprezy zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...) w P. w W. znieważyła pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za obelżywe tj. o czyn z art. 216 § k.k.

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. umarza postępowanie wobec E. T. oskarżonej o czyn polegający na tym, iż w dniu 16 września 2016r. na imprezie zorganizowanej

przez Stowarzyszenie (...), w W. kopnęła dwukrotnie J. S. (1) w pośladek i udo po lewej stronie oraz pchnęła ją, na skutek czego pokrzywdzona upadła na podłogę z podwiniętą lewą stopą, czego konsekwencją było spowodowanie u J. S. (1) obrażeń w postaci obrażeń w postaci pęknięcia kości okolicy nasady bliższej paliczka dalszego palucha lewego i jego obrzęku, podbiegnięcia krwawego barwy sinej na powierzchni podeszwy palucha i jego części przyśrodkowej, bólowego zniesienia ruchów zginania w stawie palczkowym palucha, na tylnej powierzchni uda lewego w połowie długości podłużnego kształtu podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej, na lewym pośladku w części zewnętrznej podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej, na powierzchni przednio-bocznej ramienia prawego w 1/3 górnej podbiegnięcia krwawego barwy sinawej, na przednio – przyśrodkowej powierzchni ramienia lewego w 1/2 długości podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej palucha lewego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ruchu pokrzywdzonej trwające dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

II. oskarżoną E. T. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 216 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej E. T. na rzecz J. S. (1) kwotę 300 (trzystu) złotych tytułem zadośćuczynienia ;

IV. oskarżoną J. S. (1) uznaje za winną popełniania zarzucanych jej czynów wyczerpujących w pkt I dyspozycję art. 157 § 2 k.k., w pkt II dyspozycję art. 216 § 1 k.k. i za to: za czyn z a pkt I na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierza oskarżonej kary grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki kwotę 10 (dziesięć) złotych; za czyn z pkt II na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych; na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone kary grzywny i wymierza oskarżonej J. S. (1) łączną karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej J. S. (1) na rzecz E. T. kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem zadośćuczynienia ;

IV. zasądza od oskarżonej E. T. na rzecz oskarżycielki prywatnej J. S. (1) kwotę 1380 (tysiąc trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów procesu;

V. zasądza od oskarżonej J. S. (1) na rzecz oskarżycielki prywatnej wzajemni E. T. kwotę (...) (tysiąc dwieście trzydzieści sześć) złotych tytułem kosztów procesu;

VI. w zakresie umorzenia postępowania koszty procesu ponosi Skarb Państwa;

VII. zwalnia oskarżone od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa opłat od kar.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 818/16	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	E. T.	<i>w dniu 16 września 2016r. na imprezie zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...), w W. kopnęła dwukrotnie J. S. (1) w pośladek i udo po lewej stronie oraz pchnęła ją, na skutek czego pokrzywdzona upadła na podłogę z podwiniętą lewą stopą, czego konsekwencją było spowodowanie u J. S. (1) obrażeń w postaci obrażeń w postaci pęknięcia kości okolicy nasady bliższej paliczka dalszego palucha</i>	

**lewego i jego obrzęku,
podbiegnięcia**

**krwawego barwy
sinej na powierzchni
podeszwowej palucha
i jego części
przyśrodkowej,
bólowego zniesienia
ruchów zginania w
stawie paliczkowym
palucha, na tylnej
powierzchni uda
lewego w połowie
długości podłużnego
kształtu**

podbiegnięcia

**krwawego barwy
sino-wiśniowej, na
lewym pośladku w
części zewnętrznej**

podbiegnięcia

**krwawego barwy
sino- wiśniowej, na
powierzchni przednio-
bocznej ramienia
prawego w 1/3
górnej podbiegnięcia**

**krwawego barwy
sinawej, na przednio
– przyśrodkowej
powierzchni ramienia
lewego w 1/2 długości**

podbiegnięcia

**krwawego barwy
sino- wiśniowej
palucha lewego, które
to obrażenia
spowodowały rozstrój
zdrowia i naruszenie
czynności narządu
ruchu pokrzywdzonej
trwające dłużej niż
siedem dni tj. o czyn z
art. 157 § 1 k.k.**

**II. w tym samym
miejscu i czasie
znieważyla przy
świadkach J. S. (1)
słowami powszechnie**

		uznanymi za obelżywe tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k.	
2	J. S. (1)	<p>I. w dniu 16 września 2016r. w P. woj. (...) podczas imprezy zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...) Oddział w P. w W. podczas zabawy tanecznej znajdując się za plecami E. T. chwyciła ją za ramiona i z dużą siłą kopnęła w łydkę prawej nogi, co spowodowało u pokrzywdzonej silny ból i skutkowało obrzękiem i podbiegnięciem krwawym barwy sinej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonej trwające nie dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.</p> <p>II. w dniu 16 września 2016r. w P. woj. (...) podczas imprezy zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...) w P. w W. znieważyła pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za obelżywe tj. o czyn z art. 216 § k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

E. T. w dniu 16 września 2016r. na imprezie zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...), w W. kopnęła dwukrotnie J. S. (1) w pośladek i udo po lewej stronie oraz pchnęła ją, na skutek czego pokrzywdzona upadła na podłogę z podwiniętą lewą stopą, czego konsekwencją było przede wszystkim spowodowanie u J. S. (1) obrażeń w postaci obrażeń w postaci pęknięcia kości okolicy nasady bliższej paliczka dalszego palucha lewego i jego obrzęku oraz znieważenie J. S. (1).	Wyjaśnienia J. S. (1)	82-82v	
Opinie lekarskie J. S. (2)	88v-89v,7		
Zeznania świadka W. S.	102v-103		
Dokumentacja medyczna dotycząca J. S. (1)	79,99		
Zeznania świadka M. P. (1)	113v-114		
Zeznania G. R.	114-115v		
Zeznania świadka A. J.	115-116v		
Zeznania świadka K. G. częściowe	117-118		
Zeznania świadka K. T. częściowe	112v-113		
Opinie lekarza ortopedy	155-158, 257		
Zeznania świadka E. K. częściowe	256v-257		

Zeznania K. G. częściowe	117-118		
Zeznania M. P. (2) częściowe	123v-124		
<i>J. S. (1) w dniu 16 września 2016r. w P. woj. (...) podczas imprezy zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...) Oddział w P. w W. podczas zabawy tanecznej znajdując się za plecami E. T. chwyciła ją za ramiona i z dużą siłą kopnęła w łydkę prawej nogi, co spowodowało u pokrzywdzonej silny ból i skutkowało obrzękiem i podbiegnięciem krwawym barwy sinej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonej trwające nie dłużej niż siedem dni oraz znieważyła pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za obelżywe.</i>	Wyjaśnienia E. T.	81-81v	
Zeznania świadka K. T.	112v-113		
Zeznania M. P. (2)	123v-124		
Zeznania świadka E. K.	256v-257		

Zeznania świadka K. G.	117-118		
Zeznania świadka R. Ł.	124-124v		
Dokumentacja fotograficzna	100-101		
o.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	E. T.	<i>dniu 16 września 2016r. na imprezie zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...), w W. kopnęła dwukrotnie J. S. (1) w pośladek i udo po lewej stronie oraz pchnęła ją, na skutek czego pokrzywdzona upadła na podłogę z podwiniętą lewą stopą, czego konsekwencją było spowodowanie u J. S. (1) obrażeń w postaci obrażeń w postaci pęknięcia kości okolicy nasady bliższej paliczka dalszego palucha lewego i jego obrzęku, podbiegnięcia krwawego barwy sinej na powierzchni podeszwowej palucha i jego części przyśrodkowej, bólowego zniesienia</i>	

		<p><i>ruchów zginania w stawie palczkowym palucha, na tylnej powierzchni uda lewego w połowie długości podłużnego kształtu podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej, na lewym pośladku w części zewnętrznej podbiegnięcia krwawego barwy sino- wiśniowej, na powierzchni przednio-bocznej ramienia prawego w 1/3 górnej podbiegnięcia krwawego barwy sinawej, na przednio – przyśrodkowej powierzchni ramienia lewego w 1/2 długości podbiegnięcia krwawego barwy sino- wiśniowej palucha lewego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ruchu pokrzywdzonej trwające dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.</i></p> <p><i>II. w tym samym miejscu i czasie znieważyła przy świadkach J. S. (1) słowami powszechnie uznanymi za obelżywe tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k.</i></p>	
2	J. S. (1)	w dniu 16 września 2016r. w P. woj. (...) podczas imprezy	

		<p>zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...) Oddział w P. w W. podczas zabawy tanecznej znajdując się za plecami E. T. chwyciła ją za ramiona i z dużą siłą kopnęła w łydkę prawej nogi, co spowodowało u pokrzywdzonej silny ból i skutkowało obrzękiem i podbiegnięciem krwawym barwy sinej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonej trwające nie dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.</p> <p>II. w dniu 16 września 2016r. w P. woj. (...) podczas imprezy zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...) w P. w W. znieważyła pokrzywdzoną słowami powszechnie uznanymi za obelżywe tj. o czyn z art. 216 § k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Twierdzenie oskarżonej E. T. , iż nie popełniła zarzucanych jej czynów, zaprzeczanie sprawstwu we wszystkich zarzucanych jej czynach.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>81-82</p>	

<p>Twierdzenie oskarżonej J. S. (1), iż nie popełniła zarzucanych jej czynów, zaprzeczanie sprawstwu we wszystkich zarzucanych jej czynach.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>82-82v</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej E. T.</p>	<p>Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim opisała przebieg zdarzenia z dnia 16 września 2016r. a dotyczący spowodowania przez J. S. (1) obrażeń ciała na jej szkodę oraz znieważania jej, albowiem były w tym zakresie szczere i logiczne a ponadto korespondowały z dokumentacją fotograficzną obrazującą doznane obrażenia ciała na skutek zachowania J. S. (1) oraz zeznaniami świadków K. T., K. G., M. P. (2), E. K., R. Ł., które Sąd uznał za wiarygodne, w zakresie w jakim potwierdzają sprawstwo J. S. (1) w zakresie przypisanych jej wyroku czynów.</p>	
<p>2</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej J. S. (1)</p>	<p>Sąd obdarzył walorem wiarygodności wyjaśnienia oskarżonej w</p>	

		<p>zakresie w jakim opisała przebieg zdarzenia z dnia 16 września 2016r. a dotyczący spowodowania przez E. T. obrażeń ciała na jej szkodę oraz znieważania jej, albowiem były w tym zakresie szczere i logiczne a ponadto korespondowały z dokumentacją medyczną a przede wszystkim opiniami biegłych J. S. (2) oraz P. R. a nadto zeznaniami świadków: W. S., M. P. (1), G. R., A. J. oraz częściowych K. T. oraz częściowych K. G. (w zakresie popchnięcia J. S. (1) i jej upadku) które Sąd uznał za wiarygodne, w zakresie w jakim wskazują, iż E. T. dopuściła się czynów zabronionych na szkodę J. S. (1).</p>	
<p>w zakresie czynu z pkt I wobec E. T.</p>	<p>Zeznania świadka W. S.</p>	<p>Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadka, lekarza który opisał okoliczności związane ze złamaniem palucha stopy lewej u J. S. (1) na podstawie okazanego zaświadczenia lekarskiego wystawowego przez siebie. Z uwagi na to, że zeznania te były szczere i logiczne a nadto korespondowały z opiniami biegłego ortopedy to nie ma podstaw do ich podważania.</p>	
<p>W zakresie czynu z pkt I wobec E. T.</p>	<p>Zeznania świadka M. P. (1)</p>	<p>Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka, który potwierdził okoliczności związane z użyciem przemocy wobec</p>	

		J. S. (1) przez E. T., z uwagi nadto, iż w pełni korespondowały z wyjaśnieniami samej J. S. (1), oraz zeznaniami świadków, które korelowały z nimi a które w tym zakresie Sąd uznał za prawdziwe.	
W zakresie czynu z pkt I wobec E. T.	Zeznania G. R.	Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka G. R., który opisał okoliczności związane z atakiem E. T. na J. S. (1). Zeznania te Sąd ocenił jako prawdziwe, gdyż korelowały z wiarygodnymi w tym zakresie wyjaśnieniami J. S. (1) oraz innymi dowodami, które potwierdzały agresywne zachowanie E. T. wobec J. S. (1).	
w zakresie czynu z pkt I i II wobec E. T.	Zeznania świadka A. J.	Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka, która również opisała okoliczności związane z atakiem E. T. na J. S. (1) oraz kierowania przez nią wyzwisk wobec J. S. (1). Z uwagi na fakt, iż zeznania te w pełni korespondowały z wyjaśnieniami J. S. (1) oraz innymi dowodami, które z nimi korelują to nie ma podstaw do ich odrzucenia w tym zakresie.	
W zakresie czynu z pkt I i II wobec J. S. (1)	Zeznania świadka K. G.	Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka, która opisała okoliczności związane użyciem przemocy przez J. S. (1) wobec E. T. oraz potwierdziła fakt wyzywania E. T. przez	

		<p>J. S. (1). Zeznania te były prawdziwe, albowiem korelowały z wiarygodnymi wyjaśnieniami samej E. T. w zakresie użycia przemocy przez J. S. (1) oraz znieważenia jej a ponadto z innymi dodamy, które korelowały z wyjaśnieniami E. T., w zakresie w jakim zostały uznane za wiarygodne. Świadek nie ukrywała również okoliczności, które niezbyt korzystnym światłem stawiła E. T., bowiem stwierdziła, iż E. T. odepchnęła J. S. (1) i ta się przewróciła.</p>	
<p>W zakresie czynu z pkt I wobec J. S. (1)</p>	<p>Zeznania świadka M. P. (2)</p>	<p>Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka, która również potwierdzała agresywne zachowanie J. S. (1) wobec E. T. i używanie wobec niej przemocy, o czym miała wiedzę od E. T.. Świadek jako przyjaciółka E. T., miała powody aby okoliczności przebiegu zdarzenia z dnia 16 września 2016r. przedstawić w świetle korzystnym dla ostatnio wymienionej, jednakże z uwagi na to, iż zeznania te korelowały w pełni z wyjaśnieniami oskarżonej E. T. w zakresie jakim zostały uznane za wiarygodne, korespondowały także z zeznaniami świadków, które zostały uznane za prawdziwe w tej części, to nie ma powodów do ich podważania tym</p>	

		<p>bardziej, iż korelują również z dokumentacją fotograficzną potwierdzającą doznane obrażenia przez E. T.. Świadek nie ukrywała również okoliczności, które niezbyt korzystnym światłem stawiały E. T., bowiem stwierdziła, iż E. T. odepchnęła J. S. (1) i ta się przewróciła.</p>	
<p>W zakresie czynu z pkt I wobec J. S. (1)</p>	<p>Zeznania świadka E. K.</p>	<p>Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka, która również opisała okoliczności związane z przedmiotowym zdarzeniem a w szczególności agresywne zachowanie J. S. (1) wobec E. T.. Świadek nie ukrywała również, iż E. T. odepchnęła J. S. (1) i ta się przewróciła. Z uwagi na to, iż zeznania te w pełni korespondowały z wyjaśnieniami E. T. a także innymi dowodami, które korespondowały z nimi, to nie ma podstaw do ich kwestionowania. Wiarygodność zeznań świadka podnosi fakt, iż mówiła także o okolicznościach, które w niekorzystnym świetle stawiały E. T..</p>	
<p>W zakresie czynu z pkt I i II wobec J. S. (1)</p>	<p>Zeznania świadka K. T.</p>	<p>Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka, który opisał okoliczności związane ze zdarzeniem z dnia 16 września 2016r., stosowania przemocy fizycznej i słownej wobec jego żony przez J. S. (1). Nie ukrywał również, iż jego żona odepchnęła</p>	

		<p>J. S. (1) a ta upadła na podłogę. Okoliczności podane przez świadka w pełni korespondują z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. Świadek jest wprawdzie mężem E. T., ale z powodów wskazanych wyżej nie ma podstaw do ich podważania.</p>	
<p>w zakresie czynu z pkt I wobec J. S. (1)</p>	<p>Zeznania świadka R. Ł.</p>	<p>Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka, który dosyć ogólnie potwierdził fakt zaistnienia zdarzenia a przede wszystkim fakt uskarżenia się E. T. na ból w trakcie imprezy z dnia 16 września 2016r. Z uwagi na to, iż zeznania te korelowały z wiarygodnymi w tym zakresie wyjaśnieniami E. T. to Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania.</p>	
<p>W zakresie czynów z pkt I i II wobec E. T. i J. S. (1)</p>	<p>Dowody z dokumentów: dokumentacja medyczna, fotograficzna.</p>	<p>Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wypływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.</p>	

<p>W zakresie czynu pkt I wobec E. T.</p>	<p>Opinia z zakresu medycyny J. S. (2)</p>	<p>Końcowo Sąd odniesie się do dowodu z opinii biegłej z zakresu medycyny J. S. (2) zarówno pisemnej jak i tej ustnej złożonej na rozprawie, odnośnie doznanych przez J. S. (1) obrażeń ciała oraz mechanizmu ich powstania, które należy podzielić w całości jako, że są one pełne, logiczne i wewnętrznie bezsprzeczne zaś ich wnioski jednoznaczne. Z dowodów tych wynika, jakich obrażeń doznała ww. oraz jaki był mechanizm ich powstania. Biegła w sposób szczegółowy i wyczerpujący wyjaśniła mechanizm powstania obrażeń u pokrzywdzonego w oparciu o całość materiału dowodowego, natomiast w zakresie dotyczącym złamania palucha, biegła nie była w stanie stwierdzić, czy doszło do naruszenia narządu ruchu ma okres powyżej 7 dni, czy też nie. Przy czym brak jest podstaw do kwestionowania opinii biegłej z tego powodu, albowiem nie ukrywała, iż niezbędne jest w tym zakresie wypowiedzenie się przez specjalistę lekarza ortopedy, gdyż ona nie specjalizuje się w tym zakresie medycyny.</p>	
<p>W zakresie czynu pkt I wobec E. T.</p>	<p>Opinia biegłego ortopedy P. R.</p>	<p>W ocenie Sądu powyższe opinie biegłego ortopedy są pełne i jasne.</p>	

		<p>Odnaczają się wysokim stopniem fachowości. Są one rzetelne i szczegółowe, w sposób wyczerpujący rozważają, czy złamanie palucha u J. S. (1) spowodowało naruszenie narządu ruchu na okres powyżej 7 dni, czy też nie. Opinie te są zgodne ze stanem wiedzy i wymaganiami sztuki lekarskiej. Sąd nie znalazł powodów do ich kwestionowania zwłaszcza, że została wydane przez specjalistę, zajmującego się leczeniem i diagnozowanie urazów, które są związane z narządem ruchu. Biegły ortopeda stwierdził bez wątpliwości, iż złamanie palucha stopy lewej u J. S. (1) spowodowało naruszenie narządu ruchu na okres powyżej 7 dni.</p>	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
W zakresie czynu z pkt I i II wobec E. T.	Zeznania świadka A. K.	Świadek nie posiadała szczegółowej wiedzy na temat zdarzenia z dnia 16 września 2016r.	
I, II	Wyjaśnienia E. T.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, która zaprzeczała aby dopuściła się zarzucanych	

		<p>jej czynów. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej są tylko prostą negacją zaistniałych faktów, nie popartą żadnym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonej stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami J. S. (1), w zakresie uznanymi za wiarygodne oraz zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, które z nimi korespondują, oraz dowodami z dokumentów w tym przede wszystkim dokumentacji medycznej dotyczącej obrażeń doznanych przez J. S. (1) oraz opinii biegłej z zakresu medycyny oraz biegłego ortopedy, które to dowody Sąd uznał za wiarygodne. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim nie przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej czynów są próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej, dlatego też są nieszczerze, nieprawdziwe i nieobiektywne i nie zasługują na wiarę.</p>	
I, II	Wyjaśnienia oskarżonej J. S. (1)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, która zaprzeczała aby dopuściła się zarzucanych jej czynów. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej są tylko prostą negacją zaistniałych faktów, nie popartą żadnym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonej stoją w sprzeczności	

		z wyjaśnieniami E. T. oraz zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, które z nimi korespondują oraz dokumentacją fotograficzną w zakresie potwierdzającym doznane obrażenia przez E. T..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem, oraz nie zgodna z zarzutem	I-II	E. T.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 157 § 1 k.k. stanowi kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Spowodowanie średniego lub lekkiego uszczerbku na zdrowiu. Przestępstwo jest materialne, do jego dokonania konieczne jest wystąpienie określonego skutku z działania lub zaniechania sprawcy. Zachowanie sprawcze polega na spowodowaniu:1) tzw. średniego uszczerbku na			

zdrowiu, co oznacza takie naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, który trwa powyżej 7 dni, ale nie mieści się w kategorii ciężkiego uszczerbku (art. 157 § 1 KK);2) tzw. lekki uszczerbek na zdrowiu, czyli naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni (art. 157 § 2 KK).Przypadki naruszenia nietykalności cielesnej pozostawiającego jedynie "nieznaczne ślady", np. na skutek uderzenia ręką w twarz, kwalifikowane są jako przestępstwo z art. 217 § 1 KK.W wyr. z 5.2.2013 r. SN dopuścił postać zamiaru ogólnego dla ustalenia zamiaru spowodowania umyślnie skutku określonego w art. 157 § 1 k.k.: "przestępstwo z art. 157 § 1 KK jest skutkowym występkiem, który może być popełniony tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem ewentualnym. Oznacza to, że sprawca musi obejmować świadomością możliwość spowodowania swoim zachowaniem skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. i chcieć takiego skutku albo na nastąpienie takiego skutku się godzić. Postać naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie musi być sprecyzowana w świadomości sprawcy, co oznacza, że objęcie zamiarem spowodowania skutku z art. 157 § 1

k.k. przyjęć może postać zamiaru ogólnego. Zamiar sprawcy, stanowiący fakt o charakterze psychicznym, podlega dowodzeniu i ustaleniu, tak jak inne znamiona określonego typu przestępstwa, co w przypadku sporządzenia uzasadnienia orzeczenia musi znaleźć odzwierciedlenie w jego treści" (II KK 101/12, Prok. i Pr. 2013, Nr 5, poz. 5).

Zgodnie z treścią art. 216 § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi ten, kto to znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Dobrem chronionym przez treść art. 216 k.k. jest cześć człowieka, a ściślej jego godność osobista rozumiana jako wewnętrzny aspekt przynależny czci (B. Kunicka-Michalska, w: B. Kunicka-Michalska, J. Wojciechowska, Przepisy przeciwko..., s. 308). Godnością człowieka jest subiektywne przekonanie o własnej wartości, subiektywne poczucie własnej wartości, przynależne każdemu człowiekowi i wynikające z faktu bycia człowiekiem (W. Kulesza, Znieważenie i zniewaga, s. 164). Artykuł 216 k.k. stoi na straży

<p>gwarantowanego treścią art. 47 Konstytucji RP prawa do czci i dobrego imienia (J. Sobczak , Godność człowieka, w: T. Maksymiuk, J. Skrzypczak (red.),</p> <p>W świetle powyższych dowodów, wina oskarżonej w zakresie czynu z art. 216 § 1 k.k. została udowodniona . Oskarżona z rozmysłem znieważyla J. S. (1) , albowiem w dniu 16 września 2016r. o wyzywała ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe.</p> <p>Konsekwencją uznania winy oskarżonej stało się podjęcie odpowiedniej reakcji penalnej na popełnione przez nią przestępstwo.</p>			
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>IV</p>	<p>J. S. (1)</p>	
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Art. 157 § 1 k.k. stanowi kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny</p>			

niż określony w art. 156 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Spowodowanie średniego lub lekkiego uszczerbku na zdrowiu. Przestępstwo jest materialne, do jego dokonania konieczne jest wystąpienie określonego skutku z działania lub zaniechania sprawcy. Zachowanie sprawcze polega na spowodowaniu:1) tzw. średniego uszczerbku na zdrowiu, co oznacza takie naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, który trwa powyżej 7 dni, ale nie mieści się w kategorii ciężkiego uszczerbku (art. 157 § 1 KK);2) tzw. lekki uszczerbek na zdrowiu, czyli naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni (art. 157 § 2 KK).Przypadki naruszenia nietykalności cielesnej pozostawiającego jedynie "nieznaczne ślady", np. na skutek uderzenia ręką w twarz, kwalifikowane są jako przestępstwo z art. 217 § 1 KK.W wyr. z 5.2.2013 r. SN dopuścił postać zamiaru ogólnego dla ustalenia zamiaru spowodowania umyślnie skutku określonego w art. 157 § 1 k.k.: "przestępstwo z art. 157 § 1 KK jest skutkowym występkiem, który może być popełniony tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem ewentualnym. Oznacza

to, że sprawca musi obejmować świadomością możliwość spowodowania swoim zachowaniem skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. i chcieć takiego skutku albo na nastąpienie takiego skutku się godzić. Postać naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie musi być sprecyzowana w świadomości sprawcy, co oznacza, że objęcie zamiarem spowodowania skutku z art. 157 § 1 k.k. przyjąć może postać zamiaru ogólnego. Zamiar sprawcy, stanowiący fakt o charakterze psychicznym, podlega dowodzeniu i ustaleniu, tak jak inne znamiona określonego typu przestępstwa, co w przypadku sporządzenia uzasadnienia orzeczenia musi znaleźć odzwierciedlenie w jego treści" (II KK 101/12, Prok. i Pr. 2013, Nr 5, poz. 5).

Zgodnie z treścią art. 216 § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi ten, kto to znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Dobrem chronionym przez treść art. 216 k.k. jest cześć człowieka, a ściślej jego godność osobista rozumiana jako wewnętrzny aspekt przynależny czci (B.

Kunicka-Michalska, w:
B. Kunicka-Michalska, J.
Wojciechowska,
Przestępstwa przeciwko...,
s. 308). Godnością
człowieka jest
subiektywne przekonanie
o własnej wartości,
subiektywne poczucie
własnej wartości,
przynależne każdemu
człowiekowi i wynikające z
faktu bycia człowiekiem (W. Kulesza, Zniesławienie
i zniewaga, s. 164). Artykuł
216 k.k. stoi na straży
gwarantowanego treścią
art. 47 Konstytucji RP
prawa do czci i dobrego
imienia (J. Sobczak ,
Godność człowieka, w: T.
Maksymiuk, J. Skrzypczak
(red.),

Oskarżona z rozmysłem
dokonała uszkodzenia
ciała pokrzywdzonej E.
T. , albowiem w
dniu 16 września 2016r.
podczas zabawy tanecznej
znajdując się za plecami
E. T. chwyciła ją za
ramiona i z dużą siłą
kopnęła w łydkę prawej
nogi, co spowodowało u
pokrzywdzonej silny ból
i skutkowało obrzękiem i
podbiegnięciem krwawym
barwy sinej, które to
obrażenia spowodowały
rozstrój zdrowia i
naruszenie czynności
narządu ciała
pokrzywdzonej trwające
nie dłużej niż siedem
dni a nadto znieważyła
ja słowami powszechnie
uznanymi za obelżywe.

<p>W świetle powyższych dowodów, wina oskarżonej została udowodniona</p> <p>Konsekwencją uznania winy oskarżonej stało się podjęcie odpowiedniej reakcji penalnej na popełnione przez nią przestępstwa.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. T.	II	Za czyn z art. 216 § 1 k.k. wymierzono mu karę 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł złotych.	Oskarżona jest człowiekiem dorosłym, doświadczonym życiowo i w pełni poczytalnym. Z całą pewnością miała świadomość bezprawności i naganności czynu, którego się dopuściła oraz że w świetle okoliczności towarzyszących jej działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają jej czyn, wyłączyłyby odpowiedzialność, karną, z uwagi na brak winy lub bezprawności czynu. Sąd miał na uwadze, aby kara nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynu, naruszone dobro prawne. Przy wymiarze kary oskarżonej Sąd wziął pod

uwagę rodzaj naruszonego dobra prawnego tj. cześć, godność człowieka. Na niekorzyść oskarżonej Sąd uwzględnił karalność za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Orzekając liczbę stawek dziennych grzywny za przestępstwo oraz wysokość jednej stawki dziennej sąd miał na uwadze brzmienie przepisu art. 33 § 3 k.k. Zgodnie z treścią art. 33 § 3 k.k. przy ustalaniu stawki dziennej grzywny należy wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od 10 zł i przekraczać 2000 zł miał na uwadze brzmienie art.33 § 3 k.k. Przy określaniu wysokości dziennych stawek grzywny w kwocie 10 złotych uwzględniono sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonej (posiadany majątek, stałe źródło dochodu). Oskarżona pracuje zarobkowo. W ocenie Sądu z uwagi na swoją sytuację osobistą, majątkową jest w stanie uiścić karę grzywny w orzeczonej wysokości, chociażby w ratach. Kara grzywny została orzeczona wobec oskarżonej w dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Zdaniem Sądu kara w takim rozmiarze nie przekracza stopnia winy oskarżonej

i stopnia społecznej szkodliwości czynu, który popełniła. Orzeczoną karę grzywny należy uznać za wyważoną. W ocenie Sądu kara spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonej, ukazując jej naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybkość i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako taka powinna kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej kara skłoni ją do przestrzegania prawa i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Rozstrzygnięcie to odegra również istotną rolę w procesie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – wzmożone poczucie bezpieczeństwa oraz nieuchronności poniesienia odpowiedzialności karnej za zachowanie sprzeczne z obowiązującym prawem. Uczyni ono także zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, wpłynie na kształtowanie pozytywnych postaw wobec prawa oraz umocni takie postawy już istniejące.

E. T.	III	Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonej E. T. na rzecz J. S. (1) kwotę 300 zł tytułem zadośćuczynienia.	Stosownie do wniosku uprawnionej na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono na rzecz pokrzywdzonej J. S. (1) kwotę 300 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z popełnionym przez E. T. przestępstwem zniewagi.
J. S. (1)	IV	Za czyn z pkt I na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierzono oskarżonej karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł , za czyn z pkt II na podstawie art. 216 § 1k.k.wymierzono oskarżonej kare grzywny w liczbie 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono kary połączone i wymierzono jako kare łączną 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.	Oskarżona jest człowiekiem dorosłym, doświadczonym życiowo i w pełni poczytalnym. Z całą pewnością miała świadomość bezprawności i naganności czynów, których się dopuściła oraz że w świetle okoliczności towarzyszących jej działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają jej czyny, wyłączyłyby odpowiedzialność, karą z uwagi na brak winy lub bezprawności czynów. Przy wymiarze kary oskarżonej Sąd wziął pod uwagę rodzaj naruszonego dobra prawnego tj. godność osobistą, zdrowie. Na korzyść oskarżonej Sąd uwzględnił niekaralność za przestępstwa. Orzekając liczbę stawek dziennych grzywny za przestępstwo skarbowe oraz wysokość jednej stawki dziennej sąd miał na uwadze brzmienie przepisu art. 33§ 3 k.k. Zgodnie z treścią art. 33 § 3 k.k. przy ustalaniu stawki dziennej grzywny należy wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki

			<p>majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od 10 zł i wyższa od 2000 zł. Oskarżona pracuje zarobkowo. W ocenie Sądu z uwagi na swoją sytuację osobistą, majątkową jest w stanie uiścić karę grzywny w orzeczonej wysokości, chociażby w ratach. Kara grzywny została orzeczona wobec oskarżonej w dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Orzeczoną karę grzywny należy uznać za wyważoną. W ocenie Sądu kara spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonej, ukazując jej naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako taka powinna kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy.</p>
J. S. (1)	III	Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonej J. S. (1) na rzecz E. T. kwotę 500 zł tytułem zadośćuczynienia.	Stosownie do wniosku uprawnionej na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono na rzecz pokrzywdzonej E. T. kwotę 500 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z popełnionym przez J. S. (1) przestępstwem zniewagi i uszkodzenia ciała.

5. ^{1Inne} ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. T.	I	<p>podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 414§ 1 k.p.k. umarza postępowanie wobec E. T. oskarżonej o czyn polegający na tym, iż w dniu 16 września 2016r. na imprezie zorganizowanej przez Stowarzyszenie (...), w W. kopnęła dwukrotnie J. S. (1) w pośladek i udo po lewej stronie oraz pchnęła ją, na skutek czego pokrzywdzona upadła na podłogę z podwiniętą lewą stopą, czego konsekwencją było spowodowanie u J. S. (1) obrażeń w postaci obrażeń w postaci pęknięcia kości okolicy nasady bliższej paliczka dalszego palucha lewego i jego obrzęku, podbiegnięcia krwawego barwy sinej na powierzchni podeszwowej palucha i jego części przyśrodkowej, bólowego zniesienia ruchów zginania w stawie palczkowym palucha, na tylnej powierzchni uda lewego w połowie długości podłużnego</p>	<p>Z uwagi na to, iż w świetle materiału dowodowego a w szczególności opinii biegłego ortopedy wynika, iż złamanie palucha u stopy lewej J. S. (1) spowodowało naruszenie narządu ruchu na okres powyżej 7 dni, należało umorzyć postępowanie o czyn z art. 157 § 1 k.k. na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela, bowiem niniejsze postępowanie toczyło się w zakresie czynu prywatno-skargowego z art. 157 § 2 k.k.</p>

	<p>kształtu podbiegnięcia krwawego barwy sino-wiśniowej, na lewym pośladku w części zewnętrznej podbiegnięcia krwawego barwy sino- wiśniowej, na powierzchni przednio-bocznej ramienia prawego w 1/3 górnej podbiegnięcia krwawego barwy sinawej, na przednio – przyśrodkowej powierzchni ramienia lewego w 1/2 długości podbiegnięcia krwawego barwy sino- wiśniowej palucha lewego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ruchu pokrzywdzonej trwające dłużej niż siedem dni tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.</p>	
1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V-VII	<p>O kosztach procesu rozstrzygnięto zgodnie z treścią art. 627 k.p.k. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. orzeczono kosztach postępowania w zakresie umorzenia postępowania w zakresie czynu z art. 157 § 1 k.k. Natomiast na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżone od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa od opłat od kar grzywny.</p>	
6. 1Podpis		